

ת"פ 38056/12/16 - מדינת ישראל נגד א ש

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 38056-12-16 מדינת ישראל נ' ש

בפני
כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א ש

הנאשם

נוכחים:

התובעת - ע"י עו"ד טל נעים

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהכרעת דין מפורטת בארבעה אישומים שעניינם שלוש עבירות של אישומים באישומים 1-3, עבירה של הפרת הוראה חוקית באישום 2 ושתי עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם באישומים 3-4. הנאשם זוכה מעבירה אחת של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם בפרט האישום הרביעי.

הנאשם הינו אחיינם של מ ד (להלן: "מ") וא ד (להלן: "א"). למ ולבת זוגו, י, בן משותף ששמו ע (להלן: "ע"). לא בת זוג בשם א (להלן: "א") ולה אח בשם מ ד (להלן: "מ") (וכלם יחדיו יכוננו להלן "המתלוננים").

בין הנאשם ואמו לחלק מהמתלוננים ישנו סכסוך משפחתי הנוגע לירושה. בשל סכסוך זה ניתנו צווי הגנה כנגד הנאשם לבקשת חלק מהמתלוננים וחרף קיומם של הצווים שלח הנאשם למתלוננים הודעות ומכתב בעלי תוכן מאיים.

ביום 13.10.14 במסגרת ה"ט 13818-10-14 של בית המשפט לענייני משפחה בפתח תקווה, ניתן בהסכמת הצדדים צו האוסר על הנאשם להטריד את א וא באופן ישיר ו/או עקיף, הן טלפונית והן במסרונים (להלן: "ת/1").

ביום 16.8.15 במסגרת תמ"ש 16916-08-15 של בית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון, ניתן בהסכמת הצדדים צו האוסר על הנאשם להתקרב לדירת המגורים של י וע, להימצא במרחק 500 מטר מהדירה וליצור קשר ישיר או עקיף

עימם (להלן: "ת/2").

האישומים בהם הורשע הנאשם

1. **באישום הראשון**, הורשע הנאשם בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ביום 16.7.15 שלח הנאשם לשלוש כתובות שונות של מ מכתב במסגרתו הטיח עובדות הקשורות בו ובמשפחתו ואיים באומרו:

"יש לך הזדמנות אחרונה להגיע לגישור תוך שבעה ימים לעורך דיננו... במידה ולא תגיע לגישור תוך שבעה ימים אנחנו נפעל ביעוצו של עורך דיננו... בדרכים הבאות:

א. אנחנו נפרסם אותך בכל יבנה, חברה פרסום שילוט והפצה תתלה דפים וישלחו מכתבים לאלפים מתושבי יבנה כולל שכונת בני ביתך, גני ילדים ובתי ספר ובתי עסק גם יקבלו את הפרסום. אנחנו נפרסם את תמונתך ואת כל העובדות הכתובות כאן על מנת שכל תושבי יבנה התרחקו ממך אם הם רואים אותך כי אתה גבר אלים. אנחנו גם נפרסם שי ו ברחה עם בנך ע ו לבאר שבע.

ב. אנחנו נפרסם את העובדות הכתובות כאן באינטרנט: פייסבוק ויוטיוב, פרסום זה יישאר באינטרנט וירד רק שנחליט להורידו.

ג. אנחנו נשלח על פי חוק הודעות באינטרנט לכל החברים של ע ולהוריהם ונמליץ להם להתרחק מאביו של ע ו כי הוא גבר אלים וכנראה לא שפוי.

ד. אנחנו נשלח מכתבים למנכ"ל הילטון.... ולמנהל משאבי אנוש.... ובהם נחשוף את העובדה שאתה גבר אלים ומסוכן לעובדים בבית מלון ולאורחי המלון.

ה. במידה ותפנה שוב למשטרה או לבית המשפט אנחנו נחשוף את כל העובדות הכתובות כאן.

ו. במידה ואחותך תמשיך להיות חולה ולא תגיע לגישור אני נשבע לפרסם את כל העובדות הכתובות כאן כל ימי חיי, אני אפסיק לפרסם רק שאראה את ע ו נהפך לחולה עקב הבושות שיגרמו לו עקב הפרסום הרב. וכך ייסגר מעגל".

2. **באישום השני**, הורשע הנאשם בעבירות של הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

במהלך חודש יוני 2016, שלח ממכשיר הטלפון שברשותו מסרון לטלפון הנייד של א ובו האשים את בנה בכך שדרס את אביו בכוונה ולכן עליו לשבת בכלא. עוד האשים אותה כי גנבה כסף מסבו, שיקרה בבית המשפט ועודדה את בעלה להשתמש בשירותי זנות. (הנאשם מתפרץ: את מסלפת את הדברים אני אמרתי את זה כמה פעמים וציינתי כמה פעמים וכל פעם לא ציינת בפרוטוקול דבר שנאמר בבית המשפט והיו עוד הרבה דברים אני דיברתי גם על אשכנזים ולא רצית שזה יכתב בפרוטוקול.

הערת ביהמ"ש: ביהמ"ש מבהיר לנאשם שלא להפריע במהלך השמעת גזר הדין.

הנאשם:

בשמחה רבה).

עוד נכתב, כי "בשבוע הבא אני מסגיר את הבן שלך. או שתתקני את המעשים העבריינים שלך. אני אפרסם את פרצופך בכל המדינה. ואפנה לשגרירות ארה"ב... מדינת ישראל צריכה לדעת מי זאת משפחת ד. אשכנזים כבר לא יתקרב אליכם. אתם מזרחיים עבריינים פלילים מסוכנים לציבור...הבן שלך מוכר למשטרה. הוא נתן מכות לעוד אנשים. הוא הודה בפניי שהוא שיקר במשטרה. את נתת לו מכות שהוא היה קטן. כל משפחת ד משפחה של נוכלים ושקרנים. ואלימים. יש לכם בדיוק שבוע ללכת לגישור. או שאנחנו פונים למטה המשטרה ומסגירים את הבן שלך. ופונים לכלי התקשורת. שבוע. אתם שיחדתם עובד ציבור...". עוד נכתב, כי לנאשם יש זכות לתבוע על הוצאת דיבה והוסיף קללה לצד האמרה, כי יפגשו בבית המשפט ("בהמה") על קללה זו חזר בהמשך ("תעשי חיים בהמה", "בהמה חמודה בוקר טוב"). הנאשם ציין שיפנה למשטרה ביום ראשון על מנת להסגיר את בנה והאשימה, כי פגעו בעבר ובהווה ביהודים "הגיע הזמן שתשלמו את המחיר" והוסיף, כי יזמין משטרה למשפחתה אם יפגעו בו או יאימו עליו. האשים אותה כי "אימו צריכה לעבור ניתוח בגלל המתח שאת ובעלך סוטה המין והגנב גרמתם". עוד נאמר, כי הוא יסגיר את "בןך המחבל. משם כנראה תצא הודעה לתקשורת. ובלי קשר אני אישית ובני משפחתנו הולכים לפרסם הכל באינטרנט. שם הכל ישאר לעולם ועד...". יצא קול קורא שאף אשכנזי לא יעז להתקרב אליהם, וכי "אתה נוכלים שתופסים אשכנזים תמימים והורסים אותם מקלקלים אותם. אין לכם קשר לתרבות האשכנזית ואתה רק רוצים את הגנים שלנו. עוד נכתב כי היא גרמה לאימו לחלות ולכן "אני אבצע פעולות חוקיות ומוסריות על מנת שגם את תהי חולה... אם אמא שלי תיכנס לחדר ניתוח. אתם תהיו בצרות צרורות. לא יהיה בן אדם במדינת ישראל שלא ידע מי אתם. לידיעתך הויזה שלך לארצות הברית תבוטל. עלי." וחזר על פרסום חלק מההאשמות לעיל והוסיף שיפרסם שהיא הוציאה צו הרחקה כנגד בנה.

3. באישום השלישי, הורשע הנאשם בעבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, עבירה לפי סעיף 287 (ב) לחוק ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

ביום 11.6.16, עובר לשעה 17:12 התקשר הנאשם אל מ ואמר לו "אחותך חיה, סכסכנית". בתגובה, מ מסר שאינו מעוניין לשוחח עמו וניתק את השיחה אך הנאשם המשיך להתקשר מספר פעמים ולא נענה. בשעה 17:12 לערך שלח הנאשם למ הודעה לפיה עליו להעביר לאחותו "העבריינית" מסר, כי יפרסם בכלי התקשורת אודות כך שגנבה כספים מניצול שואה, על כך שזו מרמה את סבתו, וניתקה אותה מאמו מאחר שהיא רוצה את כספה. (הנאשם מתפרץ: זה נכון זה כתוב בפרוטוקול. הערת ביהמ"ש ביהמ"ש מבקש בשנית מהנאשם שלא להפריע להשמעת גזר הדין.

הנאשם: אני מצטער הם הרגו את אבא שלי הם לא רוצים אשכנזים הם רוצים גנים של אשכנזים חתן אשכנזי").

כן הוסיף "אני אכניס את נ המחבל לכלא", וכי "אתם משפחה של נוכלים שעסוקה בלסובב אשכנזים תמימים. משפחת פשע".

בשעה 18:33 שלח הנאשם הודעה נוספת למ בה המליץ לו, כי יפתרו את הנזקים שגרמו אחרת יפנה למפכ"ל ישירות, וכי יש להם שבעה ימים לעשות כן.

בשעה 23:14 שלח הנאשם הודעה נוספת למ בה כתב "מ, טעות הכי קטנה- אתה גם בכלא. יהיה לך עסק עם המשטרה ומשרד הבטחון. שבוע הבא אחותך העבריינית סוגרת את הסיפור... דיר באלאק בלי משחקים".

למחרת, ביום 12.6.16 בשעה 9:14 שלח הנאשם הודעה נוספת למ לפיה יפרסם את "העובדות של משפחת ד" ברחבי קיבוץ חולדה (כולל מזכירות הקיבוץ), בסמינר הקיבוצים, שם הנאשם מכיר את המנהלת, המרצים וחלק מהסטודנטים, וכי צריך לשלול את רישיונו, כי הוא נוסע באור אדום, ובנו נ דרס את אביו אבל הם משתיקים את זה וכינה אותו "ארס מניאק" ו- "אתם גנבים".

4. באישום הרביעי, הורשע הנאשם בעבירה של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, עבירה לפי סעיף 287 (ב) לחוק בכך שביום 26.6.16, עובר לשעה 21:57, סמוך לתחנת הרכבת ברחובות נכנס ע לרכבו של מ. הנאשם הגיע למקום, מ ניסה לסגור את דלת הרכב והתגלע ויכוח במסגרתו ביקש מ מהנאשם להתרחק לאור הצו, ביקש כי יניח להם אחרת "יגמור אותו". בנסיבות אלו יצא ע מהרכב וניגש לנאשם במטרה להרגיעו.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 30.4.18 עלה, כי לא הצליחו ליצור קשר עם הנאשם באופן ישיר ולא באמצעות באת כוחו דאז ועל כן לא ניתנה המלצה בעניינו.

6. בדיון מיום 11.6.18 הבהיר הנאשם, כי לא התייצב בפני שירות המבחן לאור חוסר האמון שלו ברשויות החוק, זאת חרף המלצתו של עוה"ד שאת שירותיו שכר לשתף פעולה עם שירות המבחן והממונה על עבודות השירות (עמודים 34-35 לפרוטוקול).

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

7. מחוות הדעת מיום 23.5.18, עלה כי הנאשם סירב להתייצב לראיון מיון ועל כן לא נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות.

8. בדיון מיום 19.7.18 הוצע לנאשם להפנות עניינו בשנית לממונה על עבודות השירות אך זה חזר וסירב חרף הסברי בית המשפט (עמ' 44 שורות 28-32, עמ' 45 שורות 6 ו- 11 ו- 30-32 ועמ' 47 שורות 6-10). (הנאשם מתפרץ: אם תופרים תיק ונותנים לי מכות אם אני רוצה ללכת ליועץ המשפטי לממשלה איך יהיה לי אמון").

טענות הצדדים בתמצית

9. בפתח הדיון שנקבע לטיעונים לעונש, ביום 11.6.18, ביקשו הנאשם והסניגורית מטעם הסניגוריה הציבורית עמוד 4

לשחררה מייצוג לאחר שהנאשם הודיע ששכר שירותיו של עו"ד פרטי. עוד מסר הנאשם, כי עוה"ד שאת שירותיו שכר לא יכל להתייצב לדיון אך הנחה אותו לבקש את דחיית הדיון. בנסיבות אלה, הסניגוריה הציבורית שוחררה מייצוג והדיון נדחה ליום 27.6.18. במועד הנדחה לא התייצב עו"ד מטעם הנאשם וזה ביקש לייצג את עצמו בטענה שאיש לא מוכן לייצגו. הוא סירב לייצוג מטעם הסניגוריה הציבורית והדיון נדחה ליום 19.7.18 על מנת לאפשר לו לשכור שירותיו של עו"ד או לחלופין להודיע על רצונו לייצוג על ידי הסניגוריה הציבורית. ביום 19.6.18 לא התייצב עו"ד אחר מטעם הנאשם ונוכח הסברי הנאשם שלא מצא עו"ד שיסכים לייצגו נשמעו הטיעונים לעונש.

10. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם והם שלמות הגוף והביטחון של המתלוננים כמו גם חופש הפעולה שלהם. מידת הפגיעה בערכים אלה הינה ברף בינוני.

המעשים נועדו להביא את המתלוננים לפעול כפי רצונו של הנאשם. הפניות אליהם נעשו חרף צווים שיפוטניים האוסרים עליו לעשות כן.

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע, בפרטי האישום 1-2 מתחם ענישה ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר ובפרטי האישום 3-4 ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות אך בהעדר התאמה ירוצו במאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

11. יצוין, כי הנאשם לא חלק על המסכת העובדתית בתיק אלא טען, כי הדברים שאמר וכתב אינם מגבשים עבירה של איומים.

12. הנאשם עמד על המניע לפניותיו למתלוננים והוא החשש לשלומה של סבתו ורצונו שתועבר לבית אבות. לדבריו המתלוננים גוזלים את כספיה של סבתו ואינם מטפלים בה כראוי. (הנאשם מתפרץ: מבקש לכתוב שאפשר לראות דרך הבנקים בן דודי לוקח את הכספים של הסבתא וטס לחו"ל זוט האמת וזה מה שנאמר בבית משפט לענייני משפחה ככה התחלנו ואנחנו ננצח את המשפט הזה בבית משפט מחוזי. לא יתכן שקשישה חסרת ישע לאחר שנדרסה לא תקבל טיפול רפואי תשבור את ידה והאדם יקח את כספה ויטוס לחו"ל אפשר לראות דרך הבנקים. בושה וחרפה זו לא מדינת ישראל זו מדינה מוזמביק אולי אנחנו שם". הערת ביהמ"ש: בשים לב לכך שביהמ"ש מקריא את גזר הדין תוך התעלמות מהערותיו של הנאשם למעט המקרים שבהם אין מנוס מלתעד אותם, בנסיבות אלה ומששוכנעתי כי בלתי אפשרי להקריא את גזר הדין אני אמסור את ההחלטה האופרטיבית של גזר הדין ללא השמעת היתר והדברים ימסרו לצדדים.

הנאשם מתפרץ: אני אלך למחוזי מה שיהיה, יהיה. אני מביטח לשתוק תקריאי ואני אלך מפה מה שיקרה יקרה" זה היה מתוך אמוציות כי זו סבתא שלי. הערת ביהמ"ש: נוכח הבטחתו של הנאשם יעשה מאמץ נוסף להקריא גזר הדין אך מובהר כי הפרעה נוספת מצד הנאשם תביא להקראה של החלק האופרטיבי של גזר הדין בלבד). הנאשם שב

וטען שהדברים שאמר וכתב אינם מהווים איומים. על מנת לסייע לנאשם הפנה אליו בית המשפט שאלות אך זה סירב לשתף פעולה ולמסור פרטים שעשויים לסייע לשלב הטיעונים לעונש (ראו עמ' 46 שורה 16 עד לעמ' 47 שורה 3).

דין והכרעה

האם מדובר באירוע אחד או כמה אירועים?

13. בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל, (29.10.14), נקבע מבחן הקשר ההדוק לפיו: "אירוע אחד" יכול לכלול "מעשה אחד" ויכול לכלול גם "מספר מעשים" (סעיף 27 לפסה"ד). בהתאם להלכה זו יש לבחון האם מדובר בתוכנית עבריינית יחידה בכפוף לקיומו של קשר ענייני בין העבירות.

14. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום ולא לראות במעשים כאירוע אחד.

15. לאחר שנתתי דעתי לדברים מקובלת עלי עמדת ב"כ המאשימה.

אף שמדובר בארבעה אישומים שמקורם באותו סכסוך בין המתלוננים לנאשם ואמו, אין לומר שמדובר במסכת עבריינית אחת ויש לראות בכל המעשים שבוצעו באותו אישום כאירוע אחד, כך שכל אישום יהווה אירוע. באישום 1 העבירות בוצעו כלפי מ, באישום 2 כלפי א, באישום 3 כלפי מ ובאישום 4 כלפי ע. מדובר במעשים שונים שבוצעו בזמנים שונים כלפי מתלוננים שונים ועל כן אין לראות בהם אירוע אחד לעניין קביעת המתחם.

קביעת מתחם העונש ההולם

16. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

17. הערך החברתי שנפגע ממעשיו של הנאשם בעבירות האיומים הוא ההגנה על שלווה הנפש, שלמות הגוף והביטחון וחופש הפעולה של המתלוננים.

החומרה בעבירת האיומים נעוצה במטרות אותן היא מבקשת להשיג. כך נקבע בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל ((06.09.89), פסקה 6):

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (PERSON'S PEACE OF MIND) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

וכן רע"פ 2038/04 לם נגד מדינת ישראל ((4.1.16), פסקה 7), בו נקבע, כי "האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחון וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיום שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

בעבירות של הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם פגע הנאשם בערכים המוגנים של קיום החלטות שיפוטיות שנועדו להגן על חיי אדם, וכפועל יוצא מכך זלזול בחוק ופגיעה בסדר הציבורי ובסדרי השלטון.

18. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבותיו של תיק זה הינה ברף נמוך-בינוני.

19. **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** יש לתת הדעת לכך שהמעשים חזרו ונשנו והם נעשו על מנת להביא את המתלוננים להיענות לדרישותיו של הנאשם במסגרת סכסוך בין הצדדים בענייני ירושה. (הנאשם מתפרץ: אני מבקש לצאת אני לא יכול לשמוע את זה אני אקח את גזר דין ולהיערך זכותי אני פשוט לא יכול לשמוע את זה אני מצטער. אני אומר משהו אחד ואת מדברת על דברים שונים לחלוטין. אני אקח את גזר הדין ואערער למחוזי ולבית המשפט המחוזי אין לי מה לעשות. מבקש לצאת אני אקח את גזר הדין אני אערער יש לי 45 יום לערער ואחר כך אני אערער לעליון מה שיקרה יקרה אני פשוט לא מסוגל לשמוע. הערת ביהמ"ש: בשים לב להפרעות החוזרות ונשנות לא מצאתי טעם להמשיך לנסות להקריא את גזר הדין ותימסר לצדדים ההחלטה האופרטיבית שבסעיף 32 לגזר הדין). המעשים נעשו תוך הפרה ברגל גסה של החלטות שיפוטיות שניתנו בהסכמת הצדדים ולפיהן נאסר על הנאשם ליצור קשר עם המתלוננים א וע.

כעולה מת/1 ו-2/ ת הנאשם נתן את הסכמתו למתן אותם צווים והוא היה מיוצג בהליכים אלה על ידי עו"ד. חרף זאת, הנאשם הפר צווים אלה עת פנה לא ישירות ובאמצעות אחיה מ ולע.

הנאשם שלח מכתב למ ל-3 כתובות שונות עם תוכן מאיים. הנאשם שלח לא מסרון בעל תוכן מאיים חרף קיומו של צו שיפוטי. הנאשם שוחח עם מ, איים שיפגע בא, מ ניתק את השיחה וסירב לשוחח עם הנאשם ולכן פנה אליו הנאשם בהודעות עם תוכן מאיים. הנאשם פנה למ וע בתחנת הרכבת, אף שידע שאסור לו ליצור קשר עם ע.

בפניותיו נהג הנאשם להקציב למתלוננים זמן להיעתר לדרישותיו, שאם לא כן יממש את איומיו ויפגע בהם באופנים שונים, כפי שתיאר בפניותיו.

האיומים נועדו לגרום למתלוננים לפעול על פי רצונו של הנאשם, אחרת יפרסם פרסומים שיפגעו בשמם הטוב ובפרנסת חלקם. אני סבורה שבתוכן הדברים יש משום פגיעה בשמם הטוב של המתלוננים, כשהנאשם היה מודע לחשש זה וציפה, כי הדבר יביא אותם להיעתר לדרישותיו.

הנאשם לא רואה כל פסול במעשיו, לא בתוכן הדברים ולא בעצם פניותיו חרף קיומו של צו בית משפט האוסר עליו לפנות לא וע, במישרין או בעקיפין.

20. **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירת איומים וכן הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם הינה ממאסר על תנאי ועד למאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

א. ת"פ 54810-03-14 **מדינת ישראל נ' גדי שרעבי** (04.08.14), הנאשם הורשע על פי הודאתו בארבעה אישומים שונים בעבירות של פגיעה בפרטיות, בילוש או הטרדה אחרת, הטרדה במתקן בזק, עבירות של הפרת הוראה חוקית ועבירות איומים. לאחר שהוצא צו למניעת הטרדה מאיימת לבקשת אחייניתו, אחריה עקב (האישום הראשון), הפר הנאשם את הצו בכך שיצר עמה קשר וביקש שיפגשו. כמו כן, יצר עמה קשר בעוד מספר הזדמנויות ואיים בשיחה עם המתלוננת שהיא "מחריפה את המצב", וכי "הוא ידפוק לה בארבע חמש בבוקר" (האישום השני). נקבע כי מתחם העונש ההולם עבור כל אישום הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי בעבירות סמים, נסיבות חייו הינן קשות, הוא בודד ודל באמצעים, לנאשם ולמתלוננת יחסים מיוחדים והוא ראה בה כבתו והתקשה לנתק עמה את הקשר. נגזרו על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל ופיצוי.

ב. ת"פ 48693-09-13 **מדינת ישראל נ' סאלם דגאשה** (11.11.14), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים והפרת הוראה חוקית. הנאשם פנה למתלוננת ואיים עליה, כי יפגע בה ובמשפחתה.

נקבע, כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם קיבל אחריות חלקית על מעשיו בפני שירות המבחן, אשר נמנע מהמלצה טיפולית וציין שקיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וקנס.

ג. ת"פ 25739-11-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.1.16), הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשלושה אישומים שכללו תקיפה סתם של עובד שסירב למכור לו בקבוק בירה, הפרת הוראה חוקית שנועדה להגן על אדם לאחר שהגיע לבית העסק חרף הרחקתו משם והפרת הוראה חוקית בכך שהגיע בשתי הזדמנויות לאזור בית העסק ממנו הורחק.

באשר לעבירת התקיפה נקבע, כי מתחם הענישה הינו 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 16 חודשי מאסר בפועל. לגבי כל אחת מעבירות ההפרה נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

לנאשם עבר פלילי מכביד, הנאשם לא הורתע מעונשי מאסר והתחייבות הכספית שהוטלו עליו, לא קיבל אחריות ולא הביע צער על מעשיו. נגזרו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל ופיצוי.

ד. ת"פ 19344-03-15 **מדינת ישראל נ' ליבלינג** (23.5.16), הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה כתבי אישום, ב-3 עבירות של הפרת הוראה חוקית, עבירת הטרדה במתקן בזק והפרת צו בית משפט אשר נועד להגן על אדם. חרף החלטה האוסרת על הנאשם ליצור קשר עם המתלוננת, זוגתו לשעבר, הוא הפר שוב ושוב את ההחלטה האמורה בכך שהגיע למקום מגוריה, שלח לה מסרונים או קרא בצעקות לעברה.

הנאשם ביקש להשתלב בקהילה טיפולית לגמילה בסמים ושירות המבחן המליץ על צו מבחן לשנה לצד מאסר עמוד 8

על תנאי.

בית המשפט קבע, שיש לראות את כל העבירות כחלק מוע אחד ולכן קבע מתחם ענישה אחד שנע בין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט ראה בנסיבות חייו של הנאשם וברצונו להשתקם כנסיבות מקלות והטיל עליו צו מבחן למשך שנה, מאסר על תנאי והתחייבות.

ה. ת"פ 37442-04-14 **מדינת ישראל נ' אהרן ברגי** (4.8.14), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הפרת צו שנועד להגן על אדם. הנאשם הגיע לבית אמו, המתלוננת חרף צו האוסר עליו להגיע לשם.

נקבע, כי מתחם הענישה הינו ממאסר על תנאי ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל.

בהתחשב בכך שהנאשם סובל מהפרעה נפשית והתמכרות, הנאשם מהווה נטל על משפחתו ולחובתו 21 הרשעות קודמות. על הנאשם נגזר חודש מאסר בפועל; הפעלת מאסר על תנאי של חמישה חודשים אשר יהיה חופף למאסר האמור (סה"כ 5 חודשים בפועל) ו-5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרור לבל יעבור כל עבירה של הפרת הוראה חוקית.

21. עדו אני מוצאת להפנות לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה ומצאתיה רלוונטית לענייננו.

א. ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.2015) נקבע, כי מתחם הענישה בגין הפרת הוראה חוקית נע בין חודשים ספורים לשנת מאסר. הנאשם הורשע על פי הודאתו בבית משפט קמא בעבירה של שוד וקשירת קשר לביצוע עוון. הנאשם צירף תיק בו הורשע על פי הודאתו בעבירה של הפרת הוראה חוקית ובשיבוש הליכי משפט, בכך שבמהלך מעצר בית, פירק את האזיק האלקטרוני ונמלט לדירה שכורה בטבריה. בית משפט קמא התייחס לשני האישומים כאירוע אחד. בית המשפט העליון קבע שיש לקבוע שני מתחמי ענישה שונים לכל אחת מהעבירות. באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית קבע בית המשפט העליון, כי מתחם העונש ההולם נע על ציר שבין "חודשים ספורים עד שנה".

ב. ת"פ 5363-01-17 **מדינת ישראל נ' ליטמן** (12.12.17), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת האיומים. על רקע סכסוך עסקי בין הנאשם לנפגע, הגיע הנאשם למקום עסקו של הנפגע, הוציא מיכל בנזין ואיים עליו שישרוף אותו ואת המקום ונמלט משם. נקבע מתחם ענישה הוא בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בכך שלחובת הנאשם הרשעה אחת כבירה, נטילת האחריות והודייתו, מאמציו הניכרים לקיים אורח חיים יצרני ותקין, התנדבותו בחלוקת סלי מזון לנזקקים. והטיל עליו 9 חודשי מאסר בפועל.

הערעור בעפ"ג 56418-01-18 נדחה.

22. לאור נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לפרטי האישום 1-3 הינו ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר ובפרט האישום ה-4 הינו ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הקנס והפיצוי

23. לפי סעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד לו ולמשפחתו (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

24. אשר לפיצוי, הרי שתיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 רמי לוזון נ' מדינת ישראל (25.05.11) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולת הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע שיש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 עמי גורבץ נ' מדינת ישראל (08.11.12)).

25. מצבו הכלכלי של הנאשם לא הוברר. בשים לב לכך שמדובר בעבירות ברף נמוך-בינוני ובהעדר נסיבות חריגות לגבי מצבו הכלכלי של הנאשם אני קובעת שמתחם הקנס ההולם בתיק זה הוא בין 1,000 ₪ ל- 4,000 ₪ ויש למקם את הקנס בעניינו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם.

לא הוגשו כל ראיות בנוגע למצבו הכלכלי של הנאשם ולכן לא מצאתי לסטות מעתירת המאשימה להטיל עליו קנס לצד פיצוי.

גזירת העונש המתאים לנאשם

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם יליד 1973, נעדר עבר פלילי.

למרבה הצער הנאשם סירב למסור פרטים אודות נסיבות חייו חרף שאלות שהופנו אליו על ידי בית המשפט, כך שנסיונותי האישיות לא נפרסו בפניי.

מעולה מהתמונה שנפרסה בפני במהלך שמיעת הראיות בתיק, אין מדובר בסכסוך כספי ישיר בין הנאשם למתלוננים. המחלוקת בדבר הירושה היא בין אמו של הנאשם למתלוננים, סכסוך בו נטל חלק הנאשם ובמסגרתו פנה למתלוננים כמפורט לעיל. כפי שהעיד הנאשם, הוא חולק על עמדת המתלוננים הן לעניין הטיפול בסבתו והן לעניין הטיפול בכספיה והוא סבור, שהמתלוננים הביאו להרחקת אמו מסבתו, דבר שגרם צער רב לאמו, שאף חלתה בעקבות כך לטענתו.

ניכר, כי הנאשם כלל לא מבין את הפסול שבמעשיו, לא את האיומים ולא את עצם יצירת הקשר עם א וע חרף החלטות בית משפט האוסרות עליו לעשות כן.

הנאשם כאמור בחור צעיר ונעדר עבר פלילי וברור הוא שהטלת מאסר הינה ענישה מכבידה עבורו.

27. ענישה אינה עניין מתמטי, והיא אינה מכפלה של מספר האירועים בהם הורשע הנאשם, מבלי להקל ראש חלילה בכמות הנפגעים ממעשיו וחומרת הפגיעה בהם (ע"פ (מרכז) 25183-10-16 **טומשצ'וק נ' מדינת ישראל** (1.1.17)).

28. נוכח המפורט לעיל אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם בתוך השליש האמצעי של מתחם העונש ההולם.

29. סברתי, כי בשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם ועתירתה של המאשימה, ראוי להטיל על הנאשם תקופת מאסר שתרוצה בדרך של עבודות שירות ולא מאחורי סורג ובריח.

למרבה הצער הנאשם לא הסכים להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות, גם לאחר שהוסברו לו המשמעויות והסיכון שבית המשפט עשוי להטיל עליו מאסר בפועל, כך שלא התאפשרה הבחינה של כשירותו לריצוי עבודות שירות.

שקלתי האם ניתן וראוי להסתפק בעניינו של הנאשם במאסר על תנאי, אך עם כל הקושי שבהשתת מאסר בפועל על נאשם נעדר עבר פלילי, במקום בו ניתן היה לאפשר ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות, לא שוכנעתי שכך יש לעשות. לא מצאתי שיקולים המאפשרים לחרוג בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם. הנאשם בחר שלא לשתף פעולה עם שירות המבחן ולא לאפשר בחינת התאמתו לריצוי עונשו בעבודות שירות על ידי הממונה.

השתת מאסר על תנאי, במקום שבו מעשיו של הנאשם מחייבים השתת מאסר תעביר מסר לא ראוי לנאשם ובכלל. הנאשם לא הביע חרטה על מעשיו, אינו רואה כל פסול במעשיו ועל כן בשים לב לחומרת העבירות והישנותן, העדר שיקולים לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא וסירובו של הנאשם להתייצב בפני הממונה אין מנוס אלא להטיל עליו מאסר בפועל.

30. הגם שמדובר בעבירת איומים והפרת הוראה חוקית/צו בית משפט שנועד להגן על אדם ללא אלימות פיזית, הרי שצבר המעשים מלמד על החומרה הנשקפת ממעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה במתלוננים והסיכון להישנותם בעתיד. נוכח האיומים החוזרים, כאשר בעניינם של שניים מהמתלוננים קיימות החלטות בית משפט שנועדו להגן עליהם אך הנאשם המשיך במעשיו ולכן אני סבורה שיש מקום להטלת רכיב כספי שגם בו יש כדי ליצור הרתעה.

31. בנסיבות התיק מצאתי שיש להעדיף את הפיצוי למתלוננים על פני השתת הקנס. בשים לב לכך שהוטלה על הנאשם תקופת מאסר בפועל, הקנס שיוטל יהיה בשיעור סמלי.

32. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר בפועל.
הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 11.11.18 בשעה 9:00 בבית המעצר ניצן ברמלה. תשומת לב הנאשם, כי באפשרותו לפנות לענף אבחון ומיון בשב"ס בטלפונים 08-9787336 ו-08-9787377.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות לפי חוק העונשין.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות לפי סעיף 287 לחוק העונשין.
- ד. קנס בסך ₪ 500 או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.11.18.
- ה. הנאשם ישלם פיצוי לכל אחד מהמתלוננים ע"ת 1, ע"ת 3, ע"ת 5 ו- ע"ת 6, בסך של 1,000 ש"ח. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.11.18 ויועבר למתלוננים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ט, 17 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.